

Arrest nr. 86.178 van 22 maart 2000 is gewijzigd door
arrest nr. 87.547 van 24 mei 2000.

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.178 van 22 maart 2000
in de zaak A. 83.542/X-8885.**

In zake : Roger GOBIN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten R. VAN BELLEGHEM en P. D'ABSALMON,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Hoogstraat 11

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Roger GOBIN op
15 april 1999 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
15 december 1998 van de Vlaamse regering houdende
definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke
wijziging van het gewestplan Roeselare-Tielt op het
grondgebied van de gemeenten Ardooie, Dentergem,
Hooglede, Ingelmunster, Izegem, Ledegem, Lichtervelde,
Meulebeke, Moorslede, Oostrozebeke, Pittem, Roeselare,
Ruisselede, Staden, Tielt, Wielsbeke, Wingene, bekendge-
maakt in het Belgisch Staatsblad van 18 februari 1999;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 27 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. VAN BELLEGHEM die verschijnt voor verzoeker, en Advocaat B. BRONDERS die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de verwerende partij de onontvankelijkheid van de vordering opwerpt in zoverre de bestreden beslissing andere percelen betreft dan degene waarvan verzoeker eigenaar is; dat een onderzoek van en een uitspraak over de exceptie zich alleen zou opdringen indien met betrekking tot de bedoelde percelen aan de grondvoorwaarden voor een schorsing zou zijn voldaan;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker een eerste middel afleidt uit de schending van artikel 11, § 7, derde lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening en de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat wordt toegelicht dat tijdens het openbaar onderzoek door de gemeente Wingene en verzoeker bezwaren zijn ingediend, dat de regionale commissie de bezwaren ontvankelijk en gegrond heeft verklaard, dat de Vlaamse regering niet aan het advies van de regionale commissie is tegemoet gekomen en de afwijking niet deugdelijk motiveert, dat bovendien de Vlaamse regering impliciet bevestigt "niet de minste intentie te hebben om de belanghebbenden te vergoeden voor de door hen geleden schade";

Overwegende dat de verwerende partij in de nota repliceert dat artikel 11, § 7, derde lid, van het decreet van 22 oktober 1996 de Vlaamse regering niet verplicht om, wanneer zij beslist het advies van de regionale commissie niet te volgen, in de aanhef van het vaststellingsbesluit een antwoord te geven op de bezwaren die de regionale commissie gegrond heeft bevonden, dat uit de aanhef van het bestreden besluit blijkt dat de Vlaamse regering de redenen heeft opgegeven waarom zij het advies van de regionale commissie voor advies niet heeft gevolgd, dat deze redenen overeenstemmen met de toelichting bij het ontwerp-gewestplan, dat zij in het advies van de regionale commissie niet bekritiseerd werden "althans niet met enige beschouwing die verband houdt met de stedenbouw en ruimtelijke ordening", dat de opwerping van verzoekers in verband met de vergoedingsintentie van de Vlaamse regering niets afdoet aan de

vaststelling dat de redenen zijn vermeld waarom van het advies van de regionale commissie werd afgeweken;

Overwegende dat de Vlaamse regering op 19 december 1997 het ontwerp-gewestplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Roeselare-Tielt voorlopig vaststelt; dat het ontwerp-gewestplan onder meer de wijziging voorziet van de bestemming van de grond van verzoeker, gelegen te Wingene, kadastraal bekend eerste afdeling, sectie D, nrs. 35 E, F en 39 C, van landschappelijk waardevol agrarisch gebied naar natuurgebied; dat de toelichtingsnota bij het besluit, onder B.13, "de ligging van de percelen tussen biologisch waardevolle, oudere dennenaanplantingen" als reden opgeeft; dat verzoeker tegen de wijziging bezwaar heeft ingediend; dat de gemeenteraad van Wingene op 10 augustus 1998 ongunstig advies verleent; dat op 25 september 1998 de regionale commissie van advies de bezwaren ontvankelijk en gegrond bevindt; dat de commissie adviseert de bestemming van het vigerend gewestplan te behouden; dat zij motiveert :

"De commissie stelt vast dat in verband met de vraag tot behoud van bestemming het bezwaar te vaag is en stedenbouwkundig en planologisch niet onderbouwd is.

Desalniettemin stelt de Commissie vast dat bij het wijzigen van de bestemming naar natuurgebied, reservaatgebied of ecologisch landschappelijk waardevol agrarisch gebied, geen rekening werd gehouden met de sectorale decreten en regelgeving, waaronder het mestdecreet, het decreet op de milieuvergunningen, het bosdecreet, de natuurbeschermingswetgeving en zelfs het decreet op de ruimtelijke ordening. Deze decreten en regelgeving hebben ernstige gevolgen voor de exploitaties en investeringen, gevolgen die zich zelfs uitstrekken tot de exploitaties die zich buiten deze ontwerp-gewestplanwijziging situeren (...);

dat zij "omwille van deze gevolgen, waarvoor geen uitsluitsel gegeven wordt" de gewestplanwijziging niet aangewezen vindt wat de gronden betreft die, zoals de grond van verzoeker, "een effectief landbouwgebruik hebben"; dat de bestreden beslissing de grond van verzoeker de bestemming natuurgebied geeft; dat dit in de aanhef verantwoord wordt "omwille van de ligging van de percelen tussen biologisch waardevolle, oudere dennenaanplantingen";

Overwegende dat artikel 11, § 7, derde lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening bepaalt wat volgt :

"Indien de Vlaamse regering afwijkt van het advies van de Regionale Commissie van Advies dient zij haar beslissing te motiveren";

dat de bepaling voorschrijft dat de Vlaamse regering zich richt naar het advies van de regionale commissie, tenzij er gegronde redenen voorhanden zijn om ervan af te wijken en dat de Vlaamse regering, in geval van afwijking van het commissieadvies, in de aanhef van het besluit waarbij zij het gewestplan definitief vaststelt, de redenen van die afwijking uiteenzet;

Overwegende dat de verwerende partij het advies van de regionale commissie van advies niet gevolgd heeft; dat het daarbij geheel onduidelijk is of zij na het advies van de regionale commissie van advies al dan niet alsnog de weerslag van de bestemmingswijziging op de exploitaties heeft onderzocht; dat zo de verwerende partij van mening was dat zulks niet hoefde, het bestreden besluit niet toelaat uit te maken welke daarvoor de reden was; dat, als zij er wel nog acht heeft op geslagen, het aangevochten besluit onvoldoende duidelijk maakt waarom de verwerende partij de genoemde weerslag niet zwaarwichtig genoeg vindt om het advies

van de regionale commissie te volgen en aan de herbestemming tot natuurgebied te verzaken;

Overwegende dat de in de aanhef van het bestreden besluit aangehaalde redenen onvoldoende de afwijking van het advies van de regionale commissie van advies lijken te verantwoorden; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker, met een verwijzing naar 's Raads arrest nr. 59.473 van 2 mei 1996, uiteenzet dat hij exploitant is van grond die vroeger ingekleurd was als landschappelijk waardevol agrarisch gebied en nu natuurgebied wordt, dat de gewestplanwijziging een aantal wetgevingen in werking stelt waardoor elke zinvolle landbouwexploitatie uitgesloten is; dat hij toelicht :

"1° Dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 (...) tot instelling van een vergunningsplicht voor de wijziging van vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen onder meer van toepassing is op natuurgebied. Dit besluit werd nietig verklaard door de Raad van State bij arrest nr. 59.583 van mei 1996. Op 16 juli 1996 werd door de Vlaamse Regering een nieuw vegetatiebesluit genomen (...) dat volledig indentiek is aan het besluit van 4 december 1991. In natuurgebied is het vegetatiebesluit van toepassing voor :

- wijziging van lijn- en puntvormige elementen (wat ook het geval is voor landschappelijk waardevol agrarisch gebied).
- wijziging van vegetatie (wat niet het geval is voor landschappelijk waardevol agrarisch gebied). In het vegetatiebesluit wordt vegetatie gedefinieerd als 'natuurlijke en halfnatuurlijke begroeiing met alle spontaan gevestigde kruid-, struweel- en bosbegroeiingen en dit onafhankelijk van het feit of het abiotisch milieu, vooral water en bodem, al dan niet door de mens beïnvloed of gevormd is. Het betreft zowel begroeiingen in het water als op het land'. Zowel het aanbrengen als het verwijderen en wijzigen van de vegetatie is vergunningsplichtig. Deze vergunningsprocedure kan 60 tot 120 dagen in beslag nemen (naargelang er al dan niet beroep wordt aangetekend) zodat elke vorm van doeltreffende landbouw uitgesloten is.

Dat krachtens dit besluit geen vegetatiewijziging mag plaats hebben zonder enige vergunning, waarbij vegetatie wordt gedefinieerd als alle natuurlijke en halfnatuurlijke begroeiingen met alle spontaan gevestigde kruid-, struweel- en bosbegroeiingen.

Dat de wijziging van vegetatie krachtens het vegetatiebesluit niet toepasselijk is in agrarisch gebied, precies omwille van het feit, dat hierdoor elke vorm van landbouw onmogelijk is. Het vegetatiebesluit heeft echter zijn volle uitwerking in natuurgebied, waardoor landbouw onmogelijk wordt.

Dat zulks op het vlak van de landbouw concreet betekent dat elke vorm van onkruidbestrijding verboden is, minstens vergunningsplichtig wordt gemaakt.

Dat krachtens voormeld vegetatiebesluit elke vorm van tussenkomst in de waterhuishouding verboden is, minstens vergunningsplichtig wordt gemaakt.

Dat zulks op het vlak van de landbouw concreet betekent dat elke vorm van irrigatie, ontwatering, drainage, beïnvloeding van overstromingen verboden is.

2° dat krachtens het Mest-decreet van 20 december 1995 (...) houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, er in natuurgebieden een bemestingsverbod geldt en dit vanaf 1 januari 1998 (met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, waarbij een druk van 2 grootvee-eenheden per ha op jaarbasis kan toegelaten worden). Dat aan voormelde bemestingsverbod concreet uitvoering werd gegeven in het besluit van de Vlaamse regering houdende aanvullende bepalingen betreffende de toepassing van artikel 15 § 4 1°, 2° en 3° en § 5 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (...)

3° dat krachtens VLAREM II (B.S. 31 juli 1995 punt 5.9 en volgende) er ten aanzien van natuurgebied een aantal verbods- en afstandsregels gelden (o.m. voor varkenshouderijen) waardoor voorheen regelmatig vergunde bedrijven plots geen rechtsgeldige vergunning of vernieuwing van vergunning kunnen verkrijgen";

dat hij voorts doet gelden dat de getroffen grond in de omgeving van zijn bedrijfszetel gelegen is, dat dit landbouweconomisch noodzakelijk is, dat de getroffen grond niet kan vervangen worden door een financiële vergoeding, dat de aankoop van vervangende landbouwgrond in de regio niet mogelijk is, dat een reeds meer dan 50 jaar oud gebouw zonevreed wordt en dat hij het "niet

eens meer bouwfysisch hygiënisch en gezond" zal kunnen houden;

Overwegende dat in de nota de verwerende partij repliceert dat de beweerde gevolgen van de bestemmingswijzigingen betreffende de vergunningsplicht voor vegetatiewijziging, bemestingsnormen en afstandsregels niet rechtstreeks uit het bestreden besluit voortvloeien, dat verzoeker veeleer als loonwerker actief is dan als landbouwer, dat niet aanneembaar wordt gemaakt dat de bestemmingswijziging van een perceel bouwland van omzeggens 1 ha 47 a zodanige gevolgen zal hebben dat het bestaan van verzoekers bedrijf in het gedrang komt, dat de bestemmingswijziging niet verhindert dat instandhoudings- of onderhoudswerken aan de gebouwen worden uitgevoerd;

Overwegende dat het nadeel dat het ten gevolge van het bestreden besluit voor verzoeker onmogelijk zal zijn om zijn grond nog doeltreffend te exploiteren, aansluit bij het ernstig bevonden middel; dat het nadeel steun vindt in het advies van de regionale commissie volgens hetwelk onder meer het mestdecreet, het decreet op de milieuvergunningen en natuurbeschermingswetgeving "ernstige gevolgen (hebben) voor de exploitaties en investeringen"; dat de regionale commissie om die reden adviseert de bestemming van landschappelijk waardevol agrarisch gebied te behouden; dat het bestreden besluit de "ernstige gevolgen" niet betwist, maar evenmin het advies volgt; dat het daarvoor op het eerste gezicht geen deugdelijke redenen had; dat het nadeel ernstig is; dat ook wordt aangenomen dat het nadeel naderhand niet meer adequaat kan worden hersteld;

Overwegende dat verzoeker aantoont ten gevolge van het bestreden besluit een ernstig en moeilijk herstelbaar nadeel te lijden, zij het enkel in

zoverre het de bestemming wijzigt van de gronden die hij exploiteert; dat er reden is om de schorsing in die mate te beperken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 15 december 1998 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Roeselare-Tielt op het grondgebied van de gemeenten Ardooie, Dentergem, Hooglede, Ingelmunster, Izegem, Ledegem, Lichtervelde, Meulebeke, Moorslede, Oostrozebeke, Pittem, Roeselare, Ruiselede, Staden, Tielt, Wielsbeke, Wingene, in zoverre het betrekking heeft op percelen te Ruiselede, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 35 E, F en 39 C.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Het arrest wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig maart tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.547 van 24 mei 2000
in de zaak A. 83.542/X-8885.**

In zake : Roger GOBIN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten R. VAN BELLEGHEM en P. D'ABSALMON,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Hoogstraat 11

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Roger GOBIN op
15 april 1999 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
15 december 1998 van de Vlaamse regering houdende
definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke
wijziging van het gewestplan Roeselare-Tielt op het
grondgebied van de gemeenten Ardooie, Dentergem,
Hooglede, Ingelmunster, Izegem, Ledegem, Lichtervelde,
Meulebeke, Moorslede, Oostrozebeke, Pittem, Roeselare,
Ruisselede, Staden, Tielt, Wielsbeke, Wingene, bekendge-
maakt in het Belgisch Staatsblad van 18 februari 1999;

Gezien het arrest nr. 86.178 van 22 maart
2000;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat bij de redactie van het arrest nr. 86.178 van 22 maart 2000 een materiële vergissing is begaan; dat in bedoeld arrest artikel 1 dient te worden gelezen zoals aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Artikel 1 van het arrest nr. 86.178 van 22 maart 2000 moet worden gelezen als volgt :
Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 15 december 1998 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Roeselare-Tielt op het grondgebied van de gemeenten Ardooie, Dentergem, Hooglede, Ingelmunster, Izegem, Ledegem, Lichtervelde, Meulebeke, Moorslede, Oostrozebeke, Pittem, Roeselare, Ruiselede, Staden, Tielt, Wielsbeke, Wingene, in zoverre het betrekking heeft op percelen te Wingene, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 35 E, F en 39 C.

Artikel 2.

Het arrest wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het arrest nr. 86.178 van 22 maart 2000.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vierentwintig mei tweeduizend, door
de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.